

Et andet tema er de lokale kulturcentre. Det Radikale Venstre arbejder for, at der alle steder i Danmark skal være lokale kulturcentre i form af forsamlingshuse, moderne beboerhuse, biografteater, teaterværksteder, amatørscener eller f.eks. en idrætshal. Altså steder, hvor den lokale kultur kan udfolde sig, hvor lokalbefolkningen får mulighed for at mødes og være aktive sammen. På den måde skabes den fælles referenceramme, som kan give identitet til et lokalområde og dets befolkning.

I en tid, hvor kulturen i stigende grad globaliseres, og hvor nationalstaten betyder stadig mindre som fælles tankegodt, er det måske endnu vigtigere, at vi giver det lokale kulturliv gode rammer. Vi vil i Det Radikale Venstre med interesse følge de lokale kulturforsøg. Erfaringerne herfra vil forhåbentlig kunne give os et præj om, hvordan vi får de regionale, lokale og statslige kulturmidler til at spille sammen på en måde, som både giver de lokale kulturcentre frihed og de lokale politikere større ansvar for at understøtte kulturlivet.

Et tredje indsatsområde er kunsten. Kunsten og kunstnerne skal have frie udfoldelsesmuligheder. Kunsten kan give os nye billeder på vore muligheder, pirre vore forestillinger og drømme, og samtidig er investeringer i kunsten et af de områder, som vil kunne byde den rå kvantitetsfokusering modstand. Kunsten kan give os nye bud på vore individuelle og kollektive muligheder, nye billeder på, hvad det er, vi kan komme i retning af, vise, at der er andre veje at gå end dem, vi for øjeblikket benytter os af. Det er her, kunstens bidrag til demokratiet ligger og skal ligge. Kunsten skal ikke behage, den skal udfordre og stille spørgsmål.

Kulturpolitisk drejer det sig om at støtte den skabende og udøvende kunst, måske på bekostning af mursten og store byggerier. Vi trænger til at få indhold i de flotte bygninger, vi nu har sat i søen. Vi har råd til at satse på det overflødige, det overdådige og det unødvendige. Jeg håber, at det nedsatte Billedkunstudvalg vil komme med gode og konstruktive forslag til, hvordan vi bl.a. får understøttet billedkunsten noget bedre.

Jeg vil også opfordre til, at kommunerne bruger kunstnerne noget mere. Hirtshals Kommune er et fremragende eksempel på, at et godt samarbejde mellem kommune og kunstnere kan gøre det offentlige rum til et sted, som er fyldt med betydning, som er godt at mødes i, og som den enkelte borger kan føle sig stolt over. I

Hirtshals har Dorte Dahlin eksempelvis skabt en meget smuk plads midt i byen, en plads som i sit symbolsprog fortolker byens historie, men uden at blive kvælende bagudstræbende; der er også plads til, at den besøgende kan skue frem. På pladsen mødes historien og fremtiden; det, vi måske ikke har ord på og for, fortæller pladsen gennem sit eget sprog.

På de kommunale budgetter burde der være plads til kunstnerlønninger, og på skolens budgetter burde der være plads til, at skolens elever fik lov til at møde den professionelle kunst.

Med oprettelsen af Kulturfonden, som Det Radikale Venstre betragter som et overordentlig vigtigt kulturpolitisk initiativ, har man fra Kulturministeriets side mulighed for at understøtte dette møde mellem de professionelle kunstnere og andre kulturformer. Kulturfonden giver mulighed for at støtte en kulturpolitisk udvikling, hvor det hverken drejer sig om, at kunsten skal ud til folket, eller at alle skal være kunstnere, sådan som eksempelvis 1970'ernes kulturpolitik bar præg af. Kulturfonden giver derimod mulighed for et ligeværdigt møde mellem kunsten og andre kulturformer.

Et fjerde satsningsområde er kunsthåndværk, design og arkitektur, igen ud fra den betragtning, at hvis vi skal få skabt sammenhæng mellem det økologiske og det økonomiske råderum, må designerne, arkitekterne og kunsthåndværkerne på banen. Der skal gives vækstbetingelser for stærke og smukke udtryk og former, som kan give fylde til hverdagen og styrke vores interesse for kvalitet og for skabelse. Designfonden er i den sammenhæng et vigtigt og i al beskedenhed et radikalt initiativ, som jeg håber kan hjælpe designet videre.

Et nyt og femte initiativ håber vi snart kan søsættes; vi kalder det bevarelse og udvikling af det gode håndværk. Mange af vore gamle håndværksfag er ved at forsvinde, hvilket gør det vanskeligt at holde fast i bygningskulturen og bevare vore historiske bygninger.

Det sjette, børnekulturen og børnenes mulighed for at være i fred, skal vi værne om, bl.a. ved at give dem lejlighed til selv at skabe. Et stort problem er, at vore børn i stigende grad tilegner sig verden gennem billeder i stedet for gennem ordet og ved selv at bevæge sig i verden. Det problem bør vi tage meget alvorligt, bl.a. ved at blive bedre til at beskytte børnene mod farlige billeder. Det håber jeg det nye medieråd og Børnerådet vil se nøje på. Samtidig drejer det sig om at give børnenes egen kultur